

Αγάπη στην Αγάπη

/ Γνώμες

Σχόλιο στο Ευαγγέλιο της Κυριακής προς της Υψώσεως

Δεν μπορεί να παρουσιάζεται ο Θεός ως τιμωρός και τα κακά που συμβαίνουν στον κόσμο ως θεομηνίες. Οι αντιλήψεις αυτές παραπέμπουν στο Θεό των θρησκειών που ενθαρρύνουν τις νευρώσεις και την ανθρώπινη ανάγκη να πιαστεί από κάτι πιο δυνατό, όταν οι δυσκολίες πλακώνουν τους ανθρώπους ομαδικά ή προσωπικά.

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Ο Θεός που αποκαλύπτεται ως Θεάνθρωπος, ο Θεός της Ορθοδοξίας, έρχεται ως θυσιαστική αγάπη. «Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε τον Υιόν Του τον μονογενή έδωκεν, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν αλλά να έχει αιώνια ζωή».

Η μοναδικότητα του Υιού δείχνει τη μοναδική αξία του ανθρώπου, αφού ο Θεός προσφέρει σ' αυτόν όχι μόνο τη φύση – δημιουργία Του, αλλά και το Μονογενή Του Υιόν, για να μη χαθεί στο θάνατο αλλά να έχει όντως αιώνια Ζωή.

Η αγάπη του Θεού προς κάθε άνθρωπο, δεν περιορίζεται στη λογική τη δική μας, αλλά την υπερβαίνει. Έχει το στοιχείο της ελευθερίας του προσώπου. Αγάπη και σεβασμός της ελευθερίας συμβαδίζουν για το Θεό, ενώ η δική μας αγάπη καταργεί την ελευθερία «για το καλό» του αγαπημένου, ή γίνεται άλλοθι για αδιαφορία. Συγχυσμένα πράγματα...

Το σημαντικό για τον καθένα μας κι όλους μαζί είναι ότι έχουμε ένα Θεό που μας αγαπά υπερβολικά, μέχρι θανάτου, «θανάτου δε σταυρού».

Μπροστά σε τέτοια αγάπη, η ανταπόκριση γίνεται με αγάπη σταυρού: πρώτα σηκώνεις τον προσωπικό σου σταυρό – τον εαυτό σου με τις αδυναμίες και τα πάθη του, και, βέβαια, το παλεύεις. Μετά υπομένεις μ' ελπίδα τις δοκιμασίες, μικρές ή μεγάλες. Κι αυτά τα κάνεις για «να κάνεις κάτι» από αγάπη Χριστού. Κι έτσι απαντάς στην Αγάπη με αγάπη και ζεις τη ζωή Του, την αιώνια Ζωή του.

Πηγή: pemptousia.gr